

val za pravo vrednost, dobil bo polno odškodnino in se ne bodo več ponavljale po naših časopisih žalostne vesti: Škoda je le delno krita z zavarovalnino.

Ali se izplača živeti v stalni negotovosti, kaj bo z imetjem, kaj bo z našo bodočnostjo in našo družino, ako nam požar uniči naš dom, žetev, delo naših rok, ko pa si za mal denar moremo preskrbeti jamstvo zavarovalnice za slučaj nesreče.

Prevdaren in skrben gospodar že ve, da je primerno zavarovanje pri naši domači Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani najboljše jamstvo.

Starostna mladost — mladeniška starost!

Kakorkoli to zveni protislovno, vendar srečamo take pojave na vsakem koraku. Pojdite v živahne ulice in pregledajte sprehajalce. Na večini mladih ljudi se opazijo sledovi prarane staranja in enako se zapazijo znaki mladeniške svežnosti pri mnogih starih ljudeh. Oba pojava pričata o stanju, v katerem se nahaja središče vse ljudske življenjske snage, uredba za čiščenje telesa. Zelodec s priraščnim mu organskim aparatom, kakor črevesa, obisti, jetra, mehur itd. vodi odločno besedo v telesu in po tem, kako pretvarjajo hrano v krv, in ali počasi ali hitro poginjajo kri skozi naše žile, smo mi sami bolehní in počasni ali pa zdravi in živahni.

Lepota, mladostnost, živčna moč in sposobnost karakterizirajo zdrav hranilni aparat, kakor oslabeleost celega telesa, slaba polt, starostni izgled, nervoznost in pomanjkanje pogumnosti dajo zaščititi omajeno delovanje prebavnega aparata, katere okolnosti povzročijo večkratni glavobol, divjost, napihnjenost, obolenje od sečne kisline in hemeroide, slabotno in odebeljeno srce, zgage itd.

Vsled tega je osobito pri slabi prebavi, zaprtosti, pri počasnem delovanju čreves in napetosti telesa nič manj kot pri prevelikem obtoku krvi je priporočiti temeljito čiščenje, v katero svrhu so se naravna zdravljenja z zdravilnimi rastlinami povsod udomaćila. Imamo mnogo družin, katere vsako leto napravijo takozvano poletno kuro, uporabljajoč zato na primer tako splošno znani Planinka čaj Bahovec, ki se proizvaja iz zdravilnih planinskih rastlin.

★

Komunistične demonstracije dne 1. majnika so vodili v Londonu otroci ter ženske, da bi bili kolovodje varni pred policijo.

DRUŠTVENE VESTI

Boj preklinjanju!

Nadškof v Turinu v Severni Italiji je odredil za mesto in vso nadškofijo pretekli teden kot čas, v katerem se ne sme preklinjati in se mora začeti energična borba zoper preklinjanje. Ne samo v Italiji se preklinja, marveč tudi v naših krajih. Z obžalovanjem moramo ugotoviti, da ta grda razvada od leta do leta narašča ter se strahotno razširja tudi med mladino in celo med otroci. Preklinja se ne samo v domačem jeziku, marveč jemljejo se kletvine in ostudne besede tudi iz drugih

jezikov. Kolne tisti, ki sebi ali drugim stvarem z besedami želi kaj hudega, kar se velikokrat godi z zlorabo svetih ali tudi hudobnih imen. Preklinjanje ni samo grešno, marveč tudi nesmiselno. Ali naj Bog, kojega Sin je kot Odrašenik sveta na križu molil za svoje sovražnike, nam nudi svojo pomoč, če svojim bližnjim kaj hudega želimo? Čemu torej preklinjati?!

V kletev kaj radi izbruhnejo ljudje, ki se ne znajo premagati; čim bolj so surovi, tem surovejše so njihove besede. Kdor pa se premagovati ne zna, ta v moralnem oziru ne stoji visoko. Kako malenkostni so povodi za kletev! Fant hoče nagloma obleči srajco ter zapazi, da je obrnjena narobe. Mesto da bi srajco mirno obrnil, pa robato zakolne. Drugi oblači čevlje, pri čemer

Najbolj pošten človek na svetu.

Po Ameriki slavijo najbolj poštenega človeka na celim svetu, kojega ime sicer ne pozna nikdo, a njegovi poštenosti se čudijo vsi. Ta poštenjak je avtomobilist, ki se je obsodil kar sam brez obtožbe. Policija v severnoamer. mestu New Jersey je prejela naslednje pisanje čudnega moža: »Včeraj pozno v noči sem križal z avtomobilom cesto Hudson Boulevard, če ravno je zahtevala signalna rdeča luč, da bi moral vozilo ustaviti. Imel sem silo in radi tega voza nisem ustavil. Vsled preko- račnja svarilnega signala me muči vest in

Januš Golec:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Veržejec je pil, da je ropotalo po njegovem vsled gostih besed osušenem grlu. Vsa prigovarjanja so bila zaman, da bi nadaljeval še ta večer s svojimi doživljaji. Obljubil je prihodnjič ono o prelevitvi iz veržejškega trobentarja v svinjskega pastirja in to baš radi tega, ker so pokazali tudi oni v jeruzalemskem taboru Kruce, da je ta madžarska svojat kvečjemu za svinjske stražarje in ne za vojake!

Drugi večer je omehčal Draška g. župnik s polno bučo iz Vidine kleti, da je opisal na dolgo in široko prvi pohod Veržejcev nad Kruce.

Krucevske krotitve se je udeležil tudi on Andrej Husijan, ki je zaključeval svoj doživljaj takole:

»Bak, vci so goreli, da so se dotikali plameni oblakov. Hauptman je nekam odbrzel z ono že rajno vihiro, ki bi mu naj bil za zeta. Mislil sem si: Draša, od vročine imaš tako posušeno grlo, da niti pljuvati

19. nadaljevanje.

ne moreš. Krucev ni, vse se je razbežalo in mar boš li podil ženske in deco?

Zavil sem s pogorišča proti grajski pristavi, kjer bo gotovo dobiti vsaj nekaj mokrega, za poplaknenje neznosne suše. Obsirna pristava je bila polna vsakojakega blaga, nikjer človeka — Vsi so se razbežali in poskrili iz bojazni, da bomo planili tudi na graščakovo imanje.

Konja sem privezal zunaj hleva in mu vrgel krme. Ni bilo težavno, poiskati klet. Ti sveta nebesa, na kako vino sem naletel! Točil in pil sem kar v temi. Rajski duh in blaženi okus sta me prepričala, da se bratim z že dolgo neokušeno kapljico. Kako dolgo in koliko sem si ga privoščil, ne vem. Ob izhodu iz pivnice sem otipal precej obilno leseno čutaro in v tej je bila — stara slivovka.

Na obilno vino še par potegljajev iz čutare in nisem znal v temi, kje in kam sem privezal konja ter kje bi naj bil doma. Po štirih sem se splazil do lesenih stopnic, ki so vodile navzgor na senik. Dvakrat sem omahnil s tretje stopnice nazaj na tla, v tretje pa prišel na seno in sklenil, da se odpočijem. Tipal sem za ugodnim mestom, pa se mi je hotelo izmuzniti

se mu jermenček raztrga. Krepka kletev se izmota iz njegovih ust. Tretji se hoče umiti, pa mu milo odleti daleč pod postelj. Mesto da bi ga hitro spravil izpod postelje, mora prej parkrat zakleti. Neki mlad kmet je oral in med oranjem klel, da se je kadilo. Nekdo ga je opozoril, da je to s krščanskega stališča grešno. Pa je menil kmetič: »Saj ne mislim resno.« — »Potem pa si podoben psu, ki laja proti mesecu!«

Najhujše pa je to, da se kletve nekako podeduje od roda do roda: kakor starejše ptice pojejo, tako mladiče naučijo. In prav to je napotilo nekatere države, da so vpeljale kazni za javno preklinjanje. To je storila pred leti Anglija. Hrvatska vlada je pred svetovno vojno izdala naslednjo naredbo: »Grda navađa preklinjanja se je tudi med šolsko mladino razširila v strahotni meri. Opaža se, da ne samo odrasli, marveč tudi šolarji na javnih prostorih z brezobzirnostjo, ki spričuje mehanično navado, izgovarjajo med najbolj običajnim razgovorom kletvice, s katerimi preklinjajo Boga, svetnike, križ itd. Sveta dolžnost je ne samo posameznikov, marveč oblasti, zlasti pa tistih, ki nadzorujejo vzgojo mladine, porabiti vsa sredstva, da se iztrebi to zlo, ki je vsakemu pametnemu človeku in tudi narodu v sramoto. Zato se pozivajo občinski uradi in učitelji, da obračajo temu zlu posebno pažnjo, da poučijo mladino o ostudnosti te grehote ter vsak slučaj strogo kaznujejo.« Zelo pametna in umestna uredba, potrebna danes desetkrat bolj ko v prejšnji dobi, in sicer za Slovenijo ravno tako kakor za Hrvatsko in za druge pokrajine! Preklinjanje je sramota za izobražen narod. Naj se tega zavedajo pristojne oblasti, naj store svojo dolžnost vzgojitelji mladine, naj prosvetne organizacije priredijo križarsko vojno zoper preklinjanje!

*

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« vprizori na binkošti, dne 20. maja,

izpod šak človeško telo. Pograbil sem neznanca trdno za noge, da je veknil in mi celo zaupal, da je na pristavi za svinjskega pastirja. Ob pojavu tolovajev v Bakovcih je utekla grajska služinčad. Njemu so veleli na seno, da bi vsaj živino odvezal, če bi začelo goreti.

Razveselil sem se nedolžnega človeka. Na mojo lepo besedo je ostal na senu. Pojasnil sem mu, da sem se oglasil v grajski kleti s poštenim ter potrebnim namenom in ne kot ropar in požigalec! Beseda je dala besedo, čutara naju je tako zblížala, da sva v objemu trdno zaspala.

Pozno zjutraj me je vzdramilo glasno govorjenje. Omencal sem si oči, sedel ter čakal, da se mi je vrnil spomin. Spal sem na kozolcu, kjer je bilo shranjeno seno prav zgoraj, ob straneh so se sušili snopi. Polukal sem previdno skozi lino. Pod kozolcem je mrgolelo vražjih Krucev in služinčadi. Vsi so se drenjali krog mojega konja in bili mnenja, da mora tičati nekje blizu tudi njegov gospodar.

Pasje duše madžarske, kar vsuli so se proti onim stopnicam in vsak je skušal biti prvi na seniku. Samopomoč je bila na mestu. Če se ne ubranim, me bodo nataknili na kolec, da se bom vical pri živem

v svoji dvorani po večernicah ob treh popoldne materinski dan. Uljudno vabi vse svoje znanke in prijatelje od blizu in daleč, predvsem pa vse matere in druge, ki čutijo v svojih srcih globoko ljubezen in spoštovanje do matere in razumevanje neskaljenih, nedolžnih oči otrok, najljubših prijateljčkov samega Sinu božjega, naj ne zamude izredno lepe prireditve. Proslava je en sam slavospev dobrim našim materam, ki mora po pestrem in ljubkem programu vsakemu seči v srce. Je pa ta proslava dvodelna: proslava zemeljske matere, ki doseže svoj cilj v deklamacijah od najmanjših materinih ljubljencev, dalje v dveh prizorih p. Evstahija: »Potrpeti je treba z otroki« in »Pismo« ter materinskih pesmi, ki jih poje moški, mešani in ženski zbor. Proslava nebeške Matere pa pride po deklamacijah in prizoru, kjer Jezušček išče cvetk za svojo Mamičo, ljubko do izraza. Vkljub pestremu programu bo proslava kratka, pa ne zamudite!

Ormož. Prosvetno društvo od Sv. Tomaža vprizori na binkoštno nedeljo ob 16. uri v kletarski dvorani v Ormožu zanimivo Nušičovo igro »Gospa ministrovka« v 4 dejanjih. Na svidenje!

Vuhred. Malokdaj Vam imamo kaj poročati iz našega kraja, a še to so same žalostne vesti. — Tako Vam danes poročamo, da smo pokopali svojega dobrega župnika. Nad 23 let je bil med nami ter si s svojo dobrohotnostjo pridobil našo ljubezen. Že več let so razne bolezni mučile našega g. župnika, dne 7. maja pa je po hudi srčni napaki srčna kap mu pretrgala nit zemeljskega življenja. Pokopali smo ga v sredo križevega tedna. K pogrebu je prišlo deset duhovnikov in veliko ljudstva iz domače in tudi sosednjih župnij. V cerkvi so bile najprej molitve duhovnikov, potem sv. maša g. vuzeniškega dekana Hüttnerja in ganljiv govor g. brezniškega župnika o oblasti, ki jo je duhovnikom izročil Kristus. Na pokopališču so govorili gg. vuzeniški dekan, poslanec Pahernik in trgovec Minarik. Zapeli pa so v slovo: pred župniščem vuhredski, v

Velika Nedelja. Na pobudo Katoliške akcije priredi Bralno in izobraževalno društvo »Mira« v Veliki Nedelji na binkoštni pondeljek dne 21. maja, ob treh popoldne, na grajskem dvorišču velik pevski koncert. Sodelujejo pevski zbori dekanijških župnij. K obilni udeležbi vabi: Bralno in izobraževalno društvo »Mira«.

Središče ob Dravi. Z veseljem smo pričakovali dneva, kdaj se nam Društveni dom zopet odpre. In dočakali smo, ker nam je banska uprava v Ljubljani pravila odobrila ter smo ustanovili društvo »Narodna prosveta«. Ponovno vabimo vse domačine in sosede, da v velikem številu pridno zahajajo k igram in predavanjem, ki se bodo izvajale na našem odru. Otvoritev Društvenega doma se vrši na binkošti, obenem združena s krasno igro »Črnošolec«, drama v petih dejanjih. Igra je vzeta iz kmečkega življenja in je pretresljive vsebine. Ker bo predstava dolgo trajala, se prične točno ob treh popoldne. Zato prosimo točne udeležbe. Med odmori bode igral tamburaški zbor. Predprodaja vstopnic je pri g. Jankotu Štamberger, na dan prireditve od 8. ure zjutraj naprej. Vstopnina znaša: sedež 5 Din, stojišča 3 Din. K obilni udeležbi vabi odbor. Bog živi!

cerkvi in na pokopališču pa ribniški pevec! Naj počiva v miru pri nas naš dobri gospod! — Za upravitelja naše župnije je imenovan g. marenberški dekan.

Vuhred. (Pokojnemu g. župniku Henrik Hrašovec v spomin!) Bil je najlepši spomladanski dan, v bujnem mesecu maju, a nad idiličnim Vuhredom ob šumeči Dravi je v sredo, dne 9. maja, plavala tuga in žalost: Vuhred se je za vedno poslavljal od svojega ljubljene g. župnika Henrika Hrašovec in moške Pohorci so jokali. 24 let župnikovanja tukaj bi poteklo letos dne 1. decembra, 50 let mine v jeseni, ko je bila postavljena planinska roža, gotoka župna cerkev tukaj, ne prve in ne druge obletnice mu ni bilo usojeno dočakati. Doma iz solčnih Slovenskih goric iz lepe Priekije, od Sv. Jurija ob Ščavnici, počiva sedaj ob vznožju zelenega Pohorja. Iz časa svojega službovanja se je rad spominjal Šoštanja in lepih Pernic. Počivaj v miru!

Marenberg. Pred kratkim se je zgodila v Zgornji Višingli huda nesreča. Posestniški sin Ivan Kelenberger je nalagal steljo na voz,

telesu za požig in pokolj v Bakovcih. V vsej naglici sem zažgal za pastirjevo gorjačo in počakal pri odprtini, da sta se prikazali dve glavi. Zamahnil sem na moč — tresk! je odjeknilo z obeh betic — Čuti je bilo torkljanje po lesenih stopnicah in prilet cap — cap — na ilovnata tla — —

Spodnji so zagnali krike do Jezusa in Marije! V svesti sem si bil, da kar tako na naglo in praznih rok se me ne bo lotil nikdo več!

Ozrl sem se okrog po senu. Pogled mi je obvisel na trdo smrččem pobratimu — svinjskem pastirju. Siromak pijani je bil na mah slečen in že tudi v preobleki veržejskega strelca. Pastirske cote sem zavlekel po sebi, si opasal kravji rog in prešinila me je še misel: Draša, sedaj in urno, sicer bo po tebi! V pastirskem capju sem se spustil med množico, ki je vpila vame: »Svinjar, koliko Veržejev je na seniku?«

Odrezal sem se, da samo eden s sabljo in puško!

Vsi so me imeli za pastirja. Nikdo mi ni sledil. Ustavil sem se pri svinjski ograji ter zatrobil v kravji rog. Svinje so se odzvale z glasnim buh — buh — in za menoj v krdelu na pašo.

radi tega pošiljam s čekom denarno kazni, katero bi bil moral plačati, če bi me bil opazil ter naznanil policist.

Današnja lahkovnost.

V ameriških Združenih državah je prerokoval 1. 1930 na podlagi zvezdoslovnih računov g. Viljem Fogaux, da bo oktobra omenjenega leta konec sveta, ker bo začela naša zemlja ob drugo zvezdo. Prerok je začel graditi veliko betonirano podzemniško klet, v kateri je hotel oteti pred splošnim poginom vsaj nekaj ljudi. Od vsakega pribežnika je zahteval kot prispevek k zgradbi kleti 500 dolarjev in

v katerega so bile vprežane krave. Krave pa so zdijvale proti domu. Pri domu pa so naglo zaokrenile in Ivan je z glavo zadel ob steno. Po dvakratnem obisku domačega g. zdravni-ka je bil odpeljan v slovenjegraško bolnico, kjer je dne 5. maja umrl. — Trgovino je otvoril dne 1. maja v našem trgu g. Rih. Cmok. Sedaj imamo v trgu sedem trgovin. — Za mareberškega kaplana in kateheta je ime-novan g. Podgornik Franc, dosedaj kaplan pri Sv. Trojici v Haložah. Dosedanji kaplan g. Pušnjak Bogomir pa je prestavljen v Vo-jnik za 2. kaplana in kateheta.

Sv. Primož na Pohorju. Po nebeško plačilo je odšla blaga in ljudomila Ledinikova mati Uršula Ledinik, stara 77 let. Dasi šibke posta-ve, ji je Bog naklonil lepo starost, da je mogla čimdalje skrbeti za Ledinikovo lepo posestvo. Mož ji je umrl že leta 1918, nato ji je smrt po-brala zaporedoma vse otroke, eno hčer in tri sinove. Od teh sta si dva nasledovala na po-sestvu. Rajna je veliko storila za cerkev in za uboge. Ob veliki udeležbi ljudstva smo jo po-kopali v pondeljek dne 7. t. m. Sprevod je vo-dil g. kaplan Alojz Pajtlar, brat sedanjega po-sestnika. V jedrnatih in iskrenih besedah je v imenu rajnice vzel slovo od hiše naš vrli klju-čar in župan g. Peruš. Na grobu se je čednosti rajne spominjal g. župni upravitelj. Letos smo položili k večnemu počitku že tri stare gospo-dinje. Poleg omenjene že prej p. d. Puščavni-kovo in Tratnikovo mater. Naj počivajo v miru!

Fram. Dne 7. t. m. je umrl Andrej Šmir-maul, posestnik in bivši večletni občinski od-bornik. Izredno veliko prijateljev in znancev ga je spremlilo k počitku; saj je bil pokojni priljubljen in spoštovan radi svojega odkri-tega značaja in velike dobrotljivosti. V srca so nam segle pretresljive besede, s katerimi se je v imenu vseh poslovil od pokojnega g. Ivan Greif, župnik iz Turnišča. Pevski zbor je zapel na domu in pokopališču žalostinko, saj je bil pokojni velik prijatelj cerkvenega petja. Naj počiva v miru, težko prizadeti dru-žini pa naše iskreno sožalje!

Spodnja Poljskava. V nedeljo dne 6. maja smo do solz ganjeni izročili ob obilni udeležbi občinstva materi zemlji blagega in splošno priljubljenega posestnika, zadnji čas prevži-tkarja, Franca Koban v starosti 67 let. Rajni

je bil priden in skrben gospodar na lepem po-sestvu blizu farne cerkve. Vse ga je spošto-valo radi njegovega mirnega in blagega zna-čaja. To dejstvo je omenil domači g. župnik v svojem govoru ob odprtem grobu, v katerem je proslavljal njegove kreposti in lepe lastno-sti. Rajni je bil veren in odločen krščanski mož in v tem oziru lep zgled vsem vaščanom. Svoje otroke je vzgojil strogo v krščanskem duhu, v njegovo hišo so zahajali le krščanski časopisi: »Slovenski gospodar« in »Bogoljub«. Zadnje leto se ni počutil več trdnega, začutil je v sebi kal bolezn, katera ga je priklenila nekaj časa na bolniško posteljo. Skrbno je pa prej vse uredil za ta in oni svet. Izročil je po-sestvo sinu Francetu, ki je pred leti dovršil kmetijsko šolo v St. Juriju ob južni žel; tako je že itak lepo urejena kmetija dobila pridne-ga in kmetijsko strokovno izobraženega na-slednika. Blagopokojnemu ni bilo določeno, da bi dalje časa po življenjskem trudu užival pokoj na stara leta. Ljubi Bog, ki mu je bil rajni iz srca vdan, je hotel drugače: odkazal mu je večni počitek tam, kjer je rajski mir in veselje nad zvezdami, kjer že bivata dve hčerki rajnega in se zdaj veselita v družbi svojega očeta. Spavaj v miru, dobri krščanski mož! Ostalim, žalujoči ženi, sinovom in mla-demu gospodarju Francetu pa naše odkrito sožalje!

Vrhole pri Laporju. Zvonovi župne cerkve v Laporju, podružne cerkve v Kočnem in tu-dj podružne cerkve sv. Lucije v župniji Stu-denice pri Poljčanah so naznanili, da nas je zapustila za vedno nad vse dobra žena in lju-ba mamica peterih majhnih otročičev. Tere-zija Robar v 40. letu svoje straosti. Nikdar ni poznala krega ali sovraštva s sosedi. Do siromakov je bila polna usmiljenja in dobrot-ljivosti. Bela žena je zamahnila koso ter jo pokosila dne 7. maja zvečer ob 8. uri. Kako je bila priljubljena, je pričal njen pogreb dne 9. maja. Marsikatero oko se je zasolilo. Ne-kaj lepih besed v slovo sta spregovorila tam-kajšnji bližnji sosed pri hiši žalosti in njen brat orožniški podnarednik Lovro Steinber-ger. Pokojno priporočamo v molitev. Preosta-lim naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 30. aprila se je poročil vrli mladenič Viktor Rajšp, pos-sin iz Drvanje, z mladenko Anko Krajnc iz

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Srce Marijino							
cm	17	20	25	30	35	37	42
Din	36—	44—	56—	62—	94—	102—	110—
Marija Brezmadežna							
cm	20	25	30	30	30	42	60
Din	44—	56—	70—	80—	62—	150—	300—
Lurška Marija							
cm	17	20	25	30	37	42	50
Din	36—	44—	56—	80—	102—	125—	160—
Marija z Jezuškom							
cm	25	40					
Din	66—	150—					

Pri naročilu napišite velikost in ceno.
Priporočamo se za naročila!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Trstenika. Ustanovila sta si novi dom na Dr-vanji. Bog daj novemu paru obilo sreče in blagoslova!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tako praznično ozaljšano že dolgo ni bilo pri cerkvi Sv. Bol-fanka, kot zadnje nedeljo meseca aprila. V svojo sredo smo namreč sprejeli novega, že težko pričakanega g. župnika. Krasno vre-me je omogočilo vsestranske priprave za čim lepši sprejem. Novega dušnega pastirja je pri-čakala velika množica domačih in celo sosed-njih faranov. Njegov prihod v nedeljo popol-dan je pozdravil g. Razbornik Ivan, urbanski župnik kot dosedanji naš provizor, in končno zastopniki vseh družb in društev, ki jih imamo. V zelenjem in s cveticami okinčani cerkvi so bile nato prve večernice novega g. župnika. Večerna bakljada in podoknica je bila v počastitev novemu pastirju naših duš. Prihodnji dan je bila ob pol 11. uri dopoldne slovesna umestitev g. Letonja Franca kot žu-pnika pri Sv. Bolfanku v Slov. goricah. Slove-sna služba božja je bila opravljena ob številni asistenci mnogih povabljenih duhovnih go-spodov. Vsi farani želimo novemu gospodu

mu je dovolil, da lah-ko shrani v sigurnem zavetišču tudi svoje dragocenosti. Nad 200 lahkovornežev je pla-čalo po 500 dol. in je zaupalo preroku tudi zlato in razni nakit. Ljudje so se priprav-ljali, kakor bi se miš-tili vkrcati v Noetovo barko. G. Viljem Fo-geraux je naenkrat iz-ginil neznano kam. Z njim vred je skopnelo 100 tisoč dol. in vse mu zaupane dragoce-nosti. Opeharjeni Sev. Amerikanci še danes zamanj čakajo na — zvezdo repatico, ki bi naj uničila našo maj-ko zemljo!

Najkrajše ime.

Morn. načelnik fran-coskega mesta Cher-bourg je v činu admi-

Pobeg se je doigral posrečeno. Bil sem prepri-čan, da bom pripeljal v Veržej celo svinjsko trajbo, ko sem zadel za Dokležovjem na močen oddelek kru-cevske konjice. Po izmenjavi vprašanj, kod in kam, sem jim natvezel, da ženem v Izakovec k nerescu več prasic. Same bi nikakor ne šle tako daleč, sem moral pač s celo trajbo na pot.

Duše tolovajske, verjeli so mi in mi pustili, da sem tulil na rog ter zavil s svinjami ne v Izakovec, pač pa v Veržej. Ščetinarji so bili tako poslušni rogu, da so mi sledili v vodo, splavali preko in z vsem svinjskim blagom sem se pojavil v — Veržeju.

Veržejski strelci so se vrnili praznih rok; jaz trobentač s celo trajbo svinj. Toliko še povem, da smo hodili vsi moški Veržejci mesece in mesece z masnimi mustačami, Veržejke so imele špeha in ma-sti kakor nikoli prej in ne pozneje.

Kaj so počeli Kruci s pravim pastirjem? Radi njegove usode me ni nikdar grizla vest. Pobratimstvo sva sklenila v temi in pri vsebini moje čutare. Zame-njal sem dobro obleko za ničvredne cunje. Kaj takega bi mi ne zameril niti turški Alah, kaj šele naš — ne-skončno usmiljeni in dobrotljivi Bog.

Drašek je poplaknil svoj doživljaj. Obljubil je ob priliki kaj več iz obilne zaloge istinitih vojnih spo-minov.

— — —

Cele tri dni ni bilo nobenega Kruca na spregled. Niti od daleč se ni bližala kaka ponovna nevarnost. Več kmetov je ostavljalo tabor po jutrih in hodilo gledat k živini po goricah in raznih skrivališčih. Kru-cev od nikjer — a tudi Veržejcev ne, da bi javili kot odgovor na grmado popolen poraz sovražnika. Četrto jutro so pozdravili tabor žalostne Matere božje, ka-kor bi bili pogнали v noči iz tal, ne veržejski strelci — kručevski topovi! Sovražniki so pripeljano orožje za-kopavali in obdajali z zakopi na treh gričih od or-moške strani. Cevi treh topov so bile precej dolge — znamenje, da bodo iz varnosti pred v zemljo zabiti koli in brez nevarnosti vrele smole skušali zrahljati jeruzalemski tabor, da bo sčasom omehčan brez na-daljšjih izgub za naskok in zavzet. Kruci se niso pu-stili ugnati v kozji rog od miklavških kmetov. S strelji iz dalekonosnih topov so hoteli prisiliti branilce k predaji.

mного let v božjem blagoslovu, v zdravju in zadovoljnosti v naši sredini! Bog živi!

Sv. Trojica v Slov. goricah. (Smrt vzorne matere.) 67 let življenja ji je namenil Bog, 14 otrokom je dala življenje, 10 jih je odgojila in razšli so se ji v svet, da se nikdar več niso našli ob svoji mamici Ani Šalamun, katero so položili prejšnji teden k večnemu počitku. V Zagrebu, Gradcu, Mariboru in drugod bijejo njeni otroci življenja boj, niti na grob niso zamogli priti vsi in za enega je že mrtvi materi prišlo žalostno sporočilo, da leži v bolnici v Mariboru, ker si je zlomil obe roki.

Veržej. Nepozaben nam bo ostal letošnji 6. maj, ki smo ga preživel v dragem Marijanišču v Veržeju. Takrat je salezijanski zavod proslavil prvokrat tako slovesno sv. Janeza Boska, ustanovitelja salezijanske družbe. Za duhovno pripravo tega dne se je vršila slovesna tridnevna pridiga zjutraj in zvečer o don Boskovem življenju. — V soboto so pričeli prihajati romarji od blizu in daleč v Marijino kapelo, ki se je to pot oblekla v slavnostno obleko. Z glavnega oltarja je ljubeznivo zrla podoba velikega vzgojitelja in očeta: novega svetnika. Ganljivo je bilo gledati pobožne romarje, zatopljene v zaupno molitev v milostni kapelici Marije Pomočnice, kjer je bila razpostavljena relikvija sv. Janeza Boska. Nepopisno lep se je nudil pogled zvečer po pridigi. Ko se je zmrčilo, je Marijanišče, ovenčano in okrašeno z zastavami, zablestelo v bajni razsvetljavi; in razvila se je procesija z lučkami, kar je milino tega večera le še povečalo. — Drugo jutro ob peti uri je bila peta sv. maša z blagoslovom, med katero se je neprestano delilo sv. obhajilo. Koliko duš je to jutro obiskal dobri Zveličar! Po pridigi so sledile svete maše do pol 10. ure. Zadonela je godba in na vzvišen prostor pred oltarjem, ki je bil postavljen na prostem, je stopil mil. g. stolni prošt mariborski dr. Maks Vraber. Z njemu lastno vzneseno besedo je poveljeval novega svetnika in nato njemu v čast služil slovesno pontifikalno mašo. Ob 11. uri se je v kapeli vršil shod salezijanskih sodelavcev. Popoldne ob pol treh nam je vlč. g. duhovni svetnik Franc Sal. Gomilšek, dekan šentlenartski v Slov. goricah, v ognjevitim govoru še enkrat predstavil sv. Janeza Boska in nas spodbujal k posnemanju.

Narodni praznik na Poljskem so praznovali dne 3. majnika.

Janez Bosko, svetnik! Posnemajmo ga, se je razlegalo v pridigah, tako je odmevalo pa tudi v srcu ogromne množice, ki se je po podanski pridigi uvrstila v dolgo procesijo. Za številno vrsto mož in mladeničev so korakale čete veržejske garde in lepo število požarniških oddelkov iz celoga okoliša. Vsa čast zavednim don Boskovim častilcem! Tudi Marijine družbe iz Male Nedelje, iz Sv. Križa na Murškem polju in iz Veržeja s svojimi zastavami zaslužijo za svojo požrtvovalnost in za številno udeležbo najlepšo zahvalo. Don Boskov kip, ves v cvetju, s katerim so ga ob vznožju okinčale dobre sodelavke, se je nežno odražal med belooblečenimi otroci in malim klerom, ki mu je sledila duhovščina. Posebno pozornost je vzbudilo lepo število duhovnikov iz sosednjih župnij z mil. g. marib. stolnim proštom na čelu. Saj je bil domala ves ljutomerski dekanat častno zastopan. Po procesiji blagoslov z Najsvetejšim in zahvalna pesem. Naj duh sv. Janeza Boska zajema večno širše množice; naj živi med nami in vnema naša srca v ljubezni do Boga in za rešitev duš! — Praznik Marije Pomočnice se bo

letos v Marijanišču obhajal dne 27. maja, na kvaterno nedeljo, z istim sijajem kot praznik Marijinega apostola, sv. Janeza Boska. Že sedaj vabimo častilce naše nebeške Mamice, dobre in mogočne Pomočnice. Pridite v obilnem številu mladeniške in dekleške Marijine družbe z zastavami. Pridite vsi, ki trpite, k svoji Materi, ona vas bo blagoslovila!

Polzela. Odbor za obnovo Gore Oljke se najlepše zahvaljuje Hranilnici in posojilnici v Braslovčah, ki se je na občnem zboru spomnila tudi naše lepe božje poti in dala v ta namen lep znesek 1000 Din. Bog plačaj! Drugi posnemajte!

Polzela. Mnogo zanimivega in poučnega se dogaja zadnji čas v naši občini. Delo v bivšem Prosvetnem domu sploh počiva; skušamo pa se gospodarsko dvigniti. Pripravlja se elektrifikacija cele občine, izvzemši Gornji Podvin in hrboviti del Založ. Sestavil se je odbor iz zastopnikov občine in interesentov. Vršil se je že sestanek vseh interesentov, na katerem se je predvsem razmotrivalo o finančnem kritju za izvedbo načrta. Stavljani so bili razni predlogi, ki so si glade kritja, kakor

Župnik Stariha je opazoval s strahom kot veščak topniške priprave in se zavedal dobro, da ne bodo kljubovali granatam zakopi in razleta karteč ne bodo vzdržale na daljši čas ženske z negodno deco. Predno bodo zabobneli prvi streli iz kanonskih žrel in predno se bodo zasadile prve granate v z zemljo osigurano trdnjavo, bo treba poklicati potom sla na pomoč Veržejce. Sicer bodo poginjali zadnji ostanki jeruzalemskih braniteljev med nebom in zemljo, nasajeni na kole. Poveljnik je sklical v cerkev posvet bojnikov in jim zaupal brez ovinkov, kako bo, če bodo pričeli bruhati med nje topovi od treh strani smrt. Edino rešilno upanje so še veržejski strelci. Javiti se mora iz njih vrst kak mlajši, da se bo preplazil skozi obroč oblegalcev in ponesel »hauptmanu« od njega napisano pismo.

Ni bilo zajcev med Miklavčani, katere bi bilo treba prigovarjati ali celo siliti v tako tvegano podjetje, kakor je bil prenos sporočila v oddaljeni Veržej skozi strnjene sovražne vrste. Kolikor za orožje sposobnih mož ter mladcev, toliko v smrt pripravljenih prostovoljcev! In med temi, ki so se hoteli izmuzniti iz sovražnega oklepa, je bil tudi Benjamin med

branitelji, komaj 17 letni Vidin Franček. Poveljnik na zboru v Marijinem svetišču je bil ganjen do solz pri pogledu na kmečke junake — starejše in mlajše. Iz čete je stopil naprej Franček, padel na kolena pred župnika pred Marijinim oltarjem in ga prosil, naj poveri njemu nalogo prebitja do dedeka. Naj bo to njegov prvi viteški čin!

Župnik je omahoval, drugi so bili odločno proti. Mladec je prosil in stekel pri poveljnikovem oklevanju po mater. Ta naj da pred Marijo in celim zborom dovoljenje, da prikljče ravno on, najmlajši, ogroženemu taboru pomoč.

Vstopila je Vida in bila kot mati edina proti pričakovanju vseh za to, da se odpravi na večer njen sinko na sicer smrtno nevarno, a nujno potrebno pot. Pri toliki požrtvovalnosti, da, daritvi edinega otroka na oltar rešitve drugih so duhovniku zaigrale, zaplesale in se usule nehote in proti zadrževanju solze ganutja...

(Dalje sledi.)

rala in se piše l'O. Če odzhamemo imenu plemiški pridevek, ostane samo še ime O. Admiral l'O izhaja iz zelo stare plemenite rodbine iz Normandije. Družina je posebno ponosna na dejstvo, da ima na celim svetu najkrajše ime. Pred kratkem je dobila družina O konkurenco. Ko je bila javljena zadeva z najkrajšim imenom po časopisih, se je javil lepega dne Japonec s sporočilom, da se piše J. Najvišja gora v Evropi — Montblanc dobi v doglednem času predor, ki bo dolg 12 km in so gradbeni stroški preračunani na 300 milijonov frankov.

Kupujte pri naših insercentih!